

[Tommy Dinesen]

Hr. Dohrmann sagde: denne debat er komplet overflødig, og sagde så, at de kunne finde ud af det selv alle sammen. Hvis debatten er overflødig, så må man jo gå ud fra, at det er, fordi der ikke er behov for den eller sådan noget lignende, det kører godt nok deruda'. Sådan må jeg da opfatte hr. Dohrmann.

Taanquist (S):

Jeg kan ikke være utilfreds med, at ministeren finder, at mit indlæg var mere kritisk end selv fru Lilli Gyldenkildes, det passer vist meget godt til min stemning, for jeg er meget kritisk over for den arbejdsmiljøpolitik, som regeringen fører.

Jeg skal ikke gå i detaljer, men et af de udtryk, der kom frem i denne diskussion, og som også kom frem under diskussionen for 2 år siden, var, at regeringen sagde, at man ville gøre noget, hvis det drejede sig om alvorlige og veldokumenterede trusler. Det er nok her, vi er fuldstændig uenige. Hvis det var det, det drejede sig om, kunne vi lade hele næste punkt på dagsordenen udgå.

Ministeren har selvfølgelig ikke haft lejlighed til at læse mit indlæg og har nok ikke hørt alt for godt efter. Jeg sagde ikke, at alting var gået i stå, og ikke, at bedriftssundhedstjenesterne var gået i stå, men at udbygningen af dem var gået i stå, helt i overensstemmelse med det, ministeren sagde for 2 år siden om, at hun ville sætte udbygningen af bedriftssundhedstjenesterne i stå indtil videre. Det er det, der også er sket til overmål.

Når ministeren siger, at man ikke har forringet fra regeringens side, så kunne jeg da spørge, om det ikke er rigtigt, at ministeren har forringet sikkerhedsuddannelserne. Er det ikke rigtigt, at ministeren altså har stoppet for udbygningen af bedriftssundhedstjenesterne? Er det ikke rigtigt, at ministeren har ændret på nogle vejledninger om det psykiske arbejdsmiljø, som virkelig var gode, som de forelå fra arbejdstilsynets side? Jo, det er rigtigt.

Hr. Bo Kristensen fik det til at se ud, som om det nu drejede sig om den enkelte ude på arbejdspladsen, og jeg fik virkelig fornemmelsen af, at ansvaret skulle lægges derud; den enkelte måtte informeres, så han vidste, hvad det drejede sig om. Men hvad nytter det f.eks., at den enkelte ved, at man skal

bruge beskyttelsesmidler, hvis beskyttelsesmidlerne ikke er til stede? Hvad nytter det, at den enkelte er i stand til at læse en brugsanvisning, hvis brugsanvisningen ikke er på arbejdsstedet, men et andet sted eller slet ikke eksisterer? Og med hensyn til at informere de enkelte arbejdstagere, så er det da helt i modstrid med, at man som nævnt har skåret ned på § 9, sikkerhedskurserne.

Så vil regeringen måle sin succes på, hvor mange meddelelser der er gået ud fra arbejdstilsynet. Det kan man selvfølgelig godt, men det er jo ikke mængden af meddelelser og vejledninger, der går ud, som er afgørende, det er, hvad de indeholder. Her vil jeg igen henvise til f.eks. vejledningerne om det psykiske arbejdsmiljø, som ministeren jo trak tænderne ud på, inden de nåede ud.

Fru Hanne Severinsen holdt en pæn tale, og jeg kan godt lide pæne taler, men der er ikke så forfærdelig meget i den. Fru Hanne Severinsen vil gerne forbedre forholdene i arbejdsmiljøet, men vil fru Hanne Severinsen være med til at udbygge bedriftssundhedstjenesterne bare for de udsatte, de mest belastede brancher? Der er en 2-3 belastede brancher, som bør være med. Vil fru Hanne Severinsen være med til det, ellers er det jo tom snak? Fru Hanne Severinsen mener også, at forskningen skal styrkes, men vil fru Hanne Severinsen være med til at bevilge flere penge til forskningen? Det hører vi ikke noget om.

Fru Lone Dybkjær måtte nødvendigvis sige en hel del om § 9-uddannelserne. For det første er problemet måske ikke alene det, at man nedskar dem, men at man ikke ville lytte til arbejdsmiljørådet med hensyn til deres længde. Hvis de ikke duede, ville det, som jeg allerede sagde for 2 år siden, dog være hensigtsmæssigt at lave dem om i stedet for at afskaffe dem.

Fru Lone Dybkjær kritiserer, at vi blot ville bevilge mere til forskning. Ja, det kan man godt sætte lidt mere kød på, men hvor meget det skal være, skal jeg ikke udtale mig om. Men det er da urimeligt, at når HK skal lave den eneste grundlæggende, grundige undersøgelse om det punkt, vi skal drøfte som næste punkt på dagsordenen, så må de selv ud og skaffe pengene til det. Det er dog for dårligt.

Til hr. Dohrmann vil jeg sige, at det er helt forkert, at dette dagsordensforslag vil